

[Niels Jørgen Nielsen.]

almindelige hygiejniske forhold ved lokaler og personale; for selve varens vedkommende kan der kun blive tale om prøveudtagning og konstatering af, f. eks. om varer, der er mærket med en sidste salgsdag, bliver fjernet, hvis de ikke er solgt til tiden, og lignende forhold. En sådan kontrol kræver ikke nogen speciel sagkundskab, hvorfor den kan udføres for alle varegrupper af de samme mennesker. Der vil derfor ikke være nogen grund til at videreføre den specielle kontrol fra produktion og industriel behandling, hvor man beskæftiger sig med de forskellige varer, og overføre den til handelsledet. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, og derfor er det rigtigt at sondre imellem kontrollen i handelsledet og kontrollen i produktion og industriel behandling. Jeg tror, en sådan sondring vil kunne medføre både en rationalisering og en billiggørelse.

Af de bemærkninger, jeg her har fremført, vil man forstå, at vi i venstre i høj grad er positivt indstillet med henblik på at få en tidssvarende levnedsmiddellov. Det er både i producenters og forbrugeres interesse, at vore levnedsmidler bliver så sunde og så hensigtsmæssige, hvad angår det ernæringsmæssige, som det er muligt at fremstille dem.

I forslaget til folketingsbeslutning fremhæves det, at dansk levnedsmiddellovgivning bør udformes, så det bliver et skridt til fælles nordisk lovgivning. Jeg skal ikke rette nogen indvending mod dette synspunkt, men i betragtning af vor store eksport af levnedsmidler, hvor kun en mindre del går til de nordiske lande, vil det ikke være rigtigt at begrænse interessen for andre landes levnedsmiddellovgivning til de nordiske lande. Vi må i lige så høj grad have vor opmærksomhed henvendt på forholdene i de lande, der aftager hovedparten af vores levnedsmidler til eksport.

Efter min opfattelse er det påkrævet med et meget grundigt arbejde for at skaffe tilstrækkeligt materiale til at danne grundlag for en ny levnedsmiddellov. Jeg ved ikke, om den bebudede betænkning fra det af landbrugsministeren nedsatte udvalg vil give udtømmende svar på de mange spørgsmål, der rejser sig, men den må i hvert fald indgå i de kommende forhandlinger, som vi fra venstre er parat til at gå ind i.

Amtoft: Da det radikale venstres ordfører, fru Dagmar Andreasen, ikke kan være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne gøre et par bemærkninger om det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning om retningslinjer for en ny levnedsmiddellov.

Det kan sikkert ikke overraske, at det radikale venstre mener, at vi trænger stærkt til en revision af levnedsmiddellovgivningen. Allerede i efteråret 1970 udsendte det radikale venstre sine foreløbige ønsker for en ny lovgivning, og vi fulgte det op i februar måned i år med et mere detaljeret principprogram for den ønskede lovgivning. Vi må derfor glæde os over, at også andre interesserer sig for problemet, og hilser i princippet socialdemokratiets forslag velkommen. Når jeg siger i princippet, skyldes det, at det socialdemokratiske forslag kun beskæftiger sig med en del af problemerne, medens man helt forbigår andre og meget væsentlige områder.

Der er mange årsager til, at en radikal ændring af lovgivningen er nødvendig. Den nuværende lovgivning er meget uoverskuelig, bl. a. fordi mange love er opstået ved knopskydning; det letter jo heller ikke, at lovene er opdelt på 4 ministerier. Vi må altså være enige med det socialdemokratiske forslag i, at det er nødvendigt med en koordinering, men vi må samtidig sikre os, at lovene administreres ens i alle landets kommuner, hvilket ikke er tilfældet i dag. Det sidste synes ikke i tilstrækkeligt omfang at være med i socialdemokratiets forslag, men er efter det radikale venstres opfattelse af overordentlig stor betydning.

Det er også vigtigt, at det bliver lettere for firmaerne at få godkendt et nyt levnedsmiddel. Som forholdene er i dag, skal sagen til høring hos så mange myndigheder o. lign., at der går meget lang tid med at få et nyt produkt godkendt. Det er naturligt, at mange firmaer, og vel navnlig de mindre, simpelt hen giver op under disse omstændigheder. Resultatet bliver altså, at der i alt for ringe grad sker en produktudvikling på levnedsmiddelområdet. Det kræver vist ikke megen fantasi at forestille sig, at vore eksportmuligheder på denne måde svækkes i alt for høj grad. Det svækker også producenternes mulighed for at sende nye levnedsmidler på markedet. Jeg kunne f. eks.